

Udenrigsministeren (*J. O. Krag*): Den italienske regering indførte som bekendt den 31. marts 1959 en minimumsprisordning af den karakter, som det ærede medlem hr. H. C. Toft har omtalt i sit spørgsmål. I henhold til denne ordning kan den italienske regering standse importen af slagtet, fersk, nedkølet og frosset kalve- og oksekød. Den italienske regering beregner et gennemsnit af priserne på levende vægt af kalve, okser og køer i Italien. Når denne gennemsnitsprisindeks falder under en vis minimumsgrænse, vil importforbuddet træde i kraft. Denne grænse ligger på 305 lire, men i praksis regner man med en tolerance på 10 lire til hver side, så i realiteten ligger grænsen på 315 lire pr. kg.

Samtidig med at denne ordning indførtes, indførte man i marts måned 1959 det første importstop. Det er klart, at så stort og vigtigt som det danske marked i Italien er for afsætningen af okse- og kalvekød — vi eksporterer vel for 200 mill. kr. årlig til Italien — tog regeringen naturligvis omgående sagen op med den italienske regering. Vi opnåede dengang, at importstoppet blev ophævet igen allerede 5 uger efter dets indførelse. Fra dansk side var vi selvfølgelig interesseret i at samarbejde med de italienske myndigheder på en sådan måde, at en tilsvarende misere, så vidt det var gør ligt, blev undgået. Det førte med sig, at det danske landbrugsministerium fra den 4. maj 1959 indførte en frivillig kvotering af eksporten til Italien, og man skønnede det rigtigt at opretholde denne frivillige kvotering til helt hen i juni måned 1959. På det tidspunkt mente man, at det italienske marked havde bedret sig så meget, at man ikke behøvede den mere. Dette viste sig at holde stik. I over et år lå gennemsnitsprisen på et betryggende niveau, og først i oktober måned i fjor begyndte priserne at falde på en foruroligende måde. Det er klart, at vi fra dansk side omgående søgte kontakt med de italienske myndigheder, og ved et samarbejde mellem danske og italienske myndigheder indførtes så på ny en kvotering

for at forebygge et nyt italiensk prisfald og for at forhindre et nyt italiensk importstop. Det lykkedes for så vidt, som man fik en udsættelse, men da markedet vedvarende lå svagt, blev importstoppet genindført i december måned.

Fra dansk side har vi i vore forhandlinger med de italienske myndigheder netop peget på den omstændighed — og jeg forstod, at det ærede medlem hr. H. C. Toft er enig med os i dette — at fald i priserne for levende kvæg på de italienske markeder ikke skyldes de danske leverancer af okse- og kalvekød, der ikke kan spille nogen væsentlig rolle for prisfastsættelsen, idet de kun udgør en ringe procentdel af de samlede tilførsler, og vi henviste yderligere til, at et importstop for fersk okse- og kalvekød i væsentlig grad rammer Danmark, der koncentrerer sin eksport om disse produkter.

Gennem denne omgående danske henvendelse og ved hjælp af denne argumentation opnåede vi altså at få en udsættelse, men hen i anden uge af december lå priserne så lavt, at de italienske myndigheder trods vor henstilling indførte et nyt importstop, som altså er gældende den dag i dag. Det har medført, at priserne har hævet sig ganske lidt, men endnu har den italienske regering ikke ment at kunne ophæve importstoppet.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. H. C. Toft i, at bestræbelserne fra dansk side først og fremmest må gå ud på at få selve systemet ændret, således at et importstop ikke nødvendigvis skal ramme samtlige kødarter, og således at det ikke nødvendigvis skal ramme dansk kalvekød, hvis det er importen af oksekød, f. eks. fra Argentina, der er årsagen til prisfaldet.

Vi har forhandlet om dette spørgsmål med den italienske udenrigshandelsminister, da denne i december måned var på besøg i Danmark. Siden den tid har vor repræsentation i Rom drøftet spørgsmålet med de italienske myndigheder, og det er lykkedes at få fastsat en forhandling mellem en dansk og en italiensk delegation til